

Les aules de la tercera edat enfront d'altres iniciatives culturals per a majors en la Comunitat Valenciana.

Índex

1. Breu història de les “aules de tercera edat” d'Espanya
2. Les aules de tercera edat: centres de formació per a la promoció personal, la integració social i la participació cultural
3. La FEVATED i Les Aules de la Tercera Edat a la Comunitat Valenciana

1. Breu història de les “aules de tercera edat” d'Espanya

Text de J. L. Jordana, Secretari de la Confederació Espanyola d'Aules de Tercera Edat.

Comencem fent un breu recorregut per la història de les “AULES DE TERCERA EDAT” d'Espanya. En la tardor de 1978, seguint l'exemple de les “Universitats de Tercera Edat” fundades per Pierre Vellas cinc anys abans a Tolosa (França), el Ministeri de Cultura, a través de la Direcció General de Desenvolupament Comunitari, i a proposta del llavors jesuïta Francisco Verdú Garrit, decideix posar en marxa a Espanya el programa conegut com a “AULES DE TERCERA EDAT” Aquest programa s'institueix simultàniament en 22 ciutats espanyoles com una resposta específica a les demandes culturals de les persones majors de 60 anys. Ningú, ni els seus patrocinadors més optimistes ni els directors i professionals responsables d'aquesta nova i apassionant aventura, podia sospitar en aquells dies l'enorme èxit que molt prompte aconseguirien. Èxit notable, en primer lloc, per als propis beneficiaris del programa, els afectuosament anomenats “Alumnes” de les Aules, que, a través de la seua participació en les múltiples i diverses activitats socioculturals promogudes pels seus respectius Centres, experimenten un major

benestar personal, una millor salut integral, una major integració social i, principalment, un creixement progressiu dels seus nivells educatius i culturals que els fa ser més i millors.

Èxit també per la seua rendibilitat social àmpliament reconeguda pels poders públics, els professionals i la societat en general, puix que les AULES DE TERCERA EDAT aconseguen millorar, no sols la imatge estereotipada i pejorativa de les persones majors, els ancians, jubilats i pensionistes, sinó que milloren fefaentment la pròpia realitat d'aquestes persones d'edat pertanyents a aquest cada vegada més important col·lectiu social conegut popular i sociològicament com a "Tercera Edat".

En 1978 es crea també el **Centre Pilot Nacional d'AULES DE TERCERA EDAT de Madrid**, que vaig tindre l'honor de coordinar i dirigir amb un important equip tècnic-professional així com una dotació econòmica i equipament material bastant superior a la resta de les Aules de Tercera Edat d'Espanya. Poc després en 1979 es crea el **Centre Pilot Inter-Regional d'AULES DE TERCERA EDAT de Palència** amb excepcionals instal·lacions i mitjans humans i materials.

En una primera **"fase pilot experimental"** (1978-1980), els directors, professors i tècnics de diferents "AULES DE TERCERA EDAT", entre els quals cal destacar l'eficient aportació dels directius de les Aules de Galícia, després de llarga i profunda reflexió, debats fructífers i intercanvi d'idees van posar les bases, van fixar els objectius, van establir la metodologia i van planificar les àrees d'activitats bàsiques que havien de desenvolupar les "AULES DE TERCERA EDAT" per a ser considerades com a tals.

En una segona **"fase de consolidació i aprofundiment"** (1980-1982), les "AULES DE TERCERA EDAT" continuen creixent, augmentant el número dels seus "Alumnes" i el número dels seus Centres, innovant activitats i creant programes cada vegada més originals, més participatius, sempre tenint com a eix la cultura i la millora de la qualitat de vida, la salut integral i el benestar de les persones majors.

En una tercera **"fase de descentralització i expansió regional"** (1982-1984), amb motiu de la formació de l'Espanya de les Autonomies, les "AULES DE TERCERA EDAT" d'Espanya, després d'una xicoteta crisi de creixement -on els vaivens administratius i polítics es deixen sentir-se afermen, són cada vegada més conegudes a nivell nacional i internacional i la seua repercussió benèfica en el

col·lectiu dels majors i en la societat on estan inserides és cada vegada més notòria.

En la quarta **“fase de normalització i creixement”** (1985 fins hui), les quasi 100 **“AULES DE TERCERA EDAT”** que funcionen en l'actualitat s'estenen per totes les Comunitats Autònomes de l'estat espanyol i desenvolupen els seus programes d'activitats socioculturals amb total normalitat i eficàcia.

L'any 1983, davant els perills evidents de dispersió, desvinculació, aïllament, atomització, etc. de les AULES DE TERCERA EDAT, diversos Directors de **“AULES DE TERCERA EDAT”** d'Espanya, amb el decisiu suport de les Aules de Galícia, decidim crear i constituir la **Confederació Espanyola d'Aules de Tercera Edat** amb el principal objectiu de promoure, coordinar, assessorar tècnicament i desenvolupar les AULES DE TERCERA EDAT d'Espanya, respectant la seua autonomia i funcionament propis, així com també assumir la representació de les AULES DE TERCERA EDAT davant l'Administració Pública Central (Ministeris) i davant les institucions públiques i privades, tant nacionals com internacionals.

La **“Confederació Espanyola d'Aules de Tercera Edat”** està integrada en quatre Organitzacions Internacionals de Tercera Edat: A.I.O.T.A. (Associació Internacional d'Universitats de Tercera Edat), F.I.A.P.A. (Federació Internacional d'Associacions de Persones d'Edat), EUROLINK AGE i el seu Programa ACTIV-AGE formant part de la **“Xarxa Europea de Persones Majors, Cultura i Art”** i, finalment, en la FIAPAM (Federació Iberoamericana d'Associacions d'Adults Majors).

2. Les aules de tercera edat: centres de formació per a la promoció personal, la integració social i la participació cultural

Les AULES DE TERCERA EDAT certament no són un Club de Jubilats ni una Llar del Pensionista ni un Centre per a entretindre als Majors ni un Ateneu literari per a gent d'edat avançada ni un lloc on s'ofereix teràpia ocupacional als ancians a través de manualitats. És molt més que tot això.

Les AULES DE TERCERA EDAT d'Espanya podem definir-les com uns Centres on s'ofereixen a les persones majors uns programes d'activitats socioculturals diverses com a resposta a les seues demandes culturals, al seu desig de saber, a

la seua necessitat d'estar informat i al dia, per a continuar sent presents en la dinàmica social, per a romandre en formació permanent i per a continuar sent útils a si mateixos, a les seues famílies i a les seues pròpies comunitats. D'aquesta manera, les AULES DE TERCERA EDAT són un mitjà eficaç de promocionar a les persones majors potenciant i desenvolupant les seues capacitats, habilitats i destreses com a persones i com a col·lectiu social. Així doncs, les AULES DE TERCERA EDAT són un lloc de trobada, de diàleg, de convivència i de participació, on l'abundant temps lliure propi d'aquesta etapa de l'existència humana, es viu de manera activa, creativa i crítica, amb equilibri i harmonia, solidària i compromesament amb la societat que ens ha tocat viure.

Les AULES DE TERCERA EDAT suposen un acostament dels majors a la cultura, a l'ús i gaudi dels béns culturals, una manera de continuar realitzant-se com a persones, una oportunitat per a recrear l'oci i el temps lliure, una ocasió per a promoure la creativitat i l'esperit crític.

A les AULES DE TERCERA EDAT la cultura compleix un paper fonamental. La cultura es viu com a herència, però també com a saber, com a creació, com a motivació, com a progrés i com a participació. I tot això, dins d'un procés de formació permanent d'adults d'edat avançada, on les persones majors en un ambient de convivència i amistat, augmenten els seus coneixements, cultiven els sentits, comprenen millor el món que els envolta, viuen amb il·lusió, senten amb passió i segueixen protagonistes de la seua vida i de la seua història.

Les AULES DE TERCERA EDAT d'Espanya es presenten davant la societat actual com ideològicament pluralistes i progressistes, funcionalment democràtiques, religiosament aconfessionals i políticament apartidistes, encara que més d'un partit polític ha intentat rendibilitzar com a propis els èxits indubtables de les Aules. Les AULES DE TERCERA EDAT són Centres oberts a totes aquelles persones que desitgen adquirir nous coneixements, intercanviar idees i experiències, que desitgen millorar la seua qualitat de vida i seguir en un procés de formació permanent perquè "mens sana in corpore sano", amb el cos i la ment sans, continuar sent útils a les seues famílies, a les seues comunitats i a la societat en general.

Aquests **objectius** s'aconsegueixen a les AULES DE TERCERA EDAT perquè duen a terme un **Programa-Marc** d'activitats socioculturals, tècnicament estructurat, que respon a les necessitats, interessos i inquietuds de les persones majors. Al mateix temps, aquestes activitats es desenvolupen amb una **metodologia** apropiada

basada en la motivació, l'animació sociocultural, el diàleg, la participació i les tècniques grupals.

És per aquesta raó que les AULES DE TERCERA EDAT desenvolupen i realitzen una sèrie d'**activitats**, amb uns clars i concrets **objectius** a aconseguir en cadascuna d'elles, i utilitzen una metodologia apropiada per a aconseguir-ho. M'agradaria aportar amb aquesta ponència, i com a Secretari General de la CONFEDERACIÓ ESPANYOLA D'AULES DE TERCERA EDAT, un **marc de referència operatiu** que ens ajude a comprendre millor el per què i el com de les AULES DE TERCERA EDAT, que ens servisca d'avaluació de les nostres pròpies AULES i, al mateix temps, ens mostre el camí per a potenciar i millorar nostres volgudes i estimades AULES DE TERCERA EDAT.

I us parlaré des de la ciència de l'envelliment, la gerontologia, des de la realitat biopsicosocial de les persones majors i des de la utopia, l'ideal. Perquè nosaltres no estem d'acord amb els refranys populars que diuen "Geni i figura fins a la sepultura" i "el vell és com a banya de bou: dur i retorçat".

Diuen els gerontòlegs que existeixen quatre temptacions que aguaiten a les persones majors... Que caure en elles suposa accelerar el propi envelliment personal i entrar perillosament en un envelliment patològic ple de síndromes i traumes... Són les QUATRE TEMPTACIONS D'IMMOBILISME: FÍSIC, CEREBRAL, AFECTIU I SOCIAL, que ara passaré a explicar i que us farà entendre el per què de l'èxit de les AULES DE TERCERA EDAT.

Enfront del perill d'IMMOBILISME FÍSIC, les AULES DE TERCERA EDAT promouen activitats **DE DESENVOLUPAMENT FÍSIC-PSÍQUIC**, que té com a **objectius**, entre altres: fer front a les disminucions i limitacions, tant físiques com psicossomàtiques, pròpies del procés d'envelliment; aconseguir flexibilitat, equilibri i expressivitat corporal; promoure la consciència d'utilitat i autoestima; recuperar la confiança i el domini del cos i de la ment; aconseguir la distensió, la relaxació i la fuga de tensions front l'estrés i la rutina propis de la vida quotidiana. Aquests objectius s'aconsegueixen a les AULES a través de la participació en **activitats** com ara: gimnàstica de manteniment i d'equilibri; exercicis de ioga, taitxí o expressió corporal; jocs i esports a l'aire lliure; excursions, "En el moviment està la vida i en l'activitat resideix la felicitat" va expressar ja en l'antiguitat el filòsof Aristòtil, mentre que el Dr. Gregorio Marañón ens ensenyava més recentment que "Descansar en la jubilació és començar a morir".

Enfront del perill d'IMMOBILISME CEREBRAL i la pèrdua d'interessos vitals... les AULES DE TERCERA EDAT organitzen ACTIVITATS FORMATIU-CULTURALS que té per **objectius**: elevar els nivells educatius i culturals de les persones majors, incorporar nous elements d'actualitat, incidir en les seues mancances culturals, fomentar una gimnàstica cerebral que estimule les neurones, acostar-se al patrimoni artístic-cultural espanyol i universal, i buscar entre tots respostes crítiques i creatives als específics problemes que afecten els Majors en una societat productiva, competitiva i amb canvis accelerats com la nostra. Aquests objectius s'aconsegueixen a través **d'activitats** concretes com ara: conferències-col·loqui sobre temes d'actualitat; cursos monogràfics, seminaris i taules redones sobre art, literatura, psicologia, història, ecologia, sociologia, antropologia, filosofia, etc.; cinefòrum i vídeo-fòrum; visites a museus, exposicions i fires; assistència a concerts, recitals i obres de teatre; participació en programes de ràdio i televisió; tertúlies de premsa; animació a la lectura i biblioteca; No oblidem l'axioma xinès baix el que es van iniciar les nostres AULES l'any 1978: "Es comença a envellir quan es deixa d'aprendre". I fem cas del savi consell de Santiago Ramón y Cajal quan ens adverteix que "No ens han de preocupar les arrugues del rostre en la vellesa, sinó les del cervell". Fem a les AULES DE TERCERA EDAT el que feia en l'antiguitat Solón, uns dels set savis de Grècia, "envellisc sense deixar d'aprendre alguna cosa cada dia".

Enfront del perill DE L'AVORRIMENT I L'ANORÈXIA VITAL les AULES DE TERCERA EDAT propicien activitats de DINÀMICA OCUPACIONAL que persegueixen com a **objectius** concrets: fer tasques creatives i recreatives, potenciar la imaginació, la capacitat artística i estètica i la integració social, afavorir el desenvolupament psicomotriu i la coordinació ment-mans, desenvolupar la capacitat lúdica, l'espontaneïtat i l'oberturisme cap a noves formes artístiques i artesanals. Per a aconseguir aquests objectius a les AULES es duen a terme **activitats** com ara: classes de dibuix i pintura tallers de ceràmica, i modelatge; repujat en estany i sobre cuir; confecció de tapissos i catifes; activitats manuals en general.

També en aquest àrea incloem altres activitats artístiques de gran rellevància a les AULES DE TERCERA EDAT com són: el grup coral, la rondalla i xicotetes orquestres, la dansa i els balls regionals, la fotografia artística i la realització de comèdies i obres de teatre, clàssic i modern, seriós i d'humor. Aquestes activitats ajuden a combatre l'avorriment, el tedi i la melancolia, es desenvolupen en un ambient

agradable de convivència i comunicació i, moltes d'elles, una vegada apresada la tècnica, es continuen realitzant en la pròpia llar donant un sentit a la vida.

Enfront del perill de l'ÀÏLLAMENT, les AULES DE TERCERA EDAT, porta avant l'ÀREA D'EXTENSIÓ CULTURAL que té com a objectius específics: animar cultural i socialment als majors; promoure i organitzar **activitats** de coneixement del mitjà, del patrimoni historicoartístic mitjançant viatges, visites culturals, seminaris, audiovisuals, etc...

Davant el perill d'IMMOBILISME AFECTIU I SOLEDAT DELS MAJORS, existeix a les AULES DE TERCERA EDAT, l'**ÀREA DE CONVIVÈNCIA I PARTICIPACIÓ CIUTADANA** que té com a **objectius**: fomentar l'amistat, la convivència i la integració grupal; afavorir la comunicació i les relacions interpersonals i interregionals; lluitar contra els problemes de la soledat i l'aïllament social; participar en el teixit social col·laborant amb les institucions democràtiques, públiques i privades. Aquests objectius s'aconsegueixen a través d'**activitats** com ara: festes de convivència, menjades d'amistat, concursos etc. Així mateix per mitjà de visites als companys malalts i impeditos, col·laborant amb el Servei d'Ajuda a domicili, amb Ajuntaments i Diputacions, amb accions de voluntariat social en suport de Programes específics de Creu Roja Espanyola, Càritas i altres entitats benèfic-assistencials, així com participant també en programes de ràdio i televisió a fi de difondre una nova imatge i una nova realitat de les persones majors.

Dins d'aquest Àrea de Participació Ciutadana podem citar el Programa de "Voluntaris Culturals Majors per a ensenyar els Museus d'Espanya a xiquets, joves i jubilats" que promou, dirigeix i coordina la Confederació Espanyola d'Aules de Tercera Edat, i on participen prop d'un miler de "Voluntaris Culturals" majors de 55 anys d'edat pertanyents a diverses Comunitats Autònomes de l'estat espanyol que transmeten i ensenyen la riquesa cultural, historicoartística i científica de més d'un centenar de Museus d'Espanya.

3. La FEVATED i Les Aules de la Tercera Edat a la Comunitat Valenciana

A la Comunitat Valenciana, les Aules tenen el seu origen a la fi de la dècada dels 70, sent unes de les primeres en l'estat espanyol i, prenen major volum a partir del moment en què la Generalitat Valenciana rep el 29 de

desembre de 1982 les transferències en matèria de promoció sociocultural de la Tercera Edat.

En conseqüència, el 25 d'abril de 1984, la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència regula mitjançant una Ordre les Aules de Tercera Edat en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. Sis anys després, després de demostrar que les Aules radicades en diferents ciutats de la comunitat eren un eficaç instrument d'integració dels majors i que com a xarxa de centres necessitava d'una nova regulació que s'ajustara a necessitats presents i futures, el 15 d'octubre de 1990 es va establir la nova regulació de les Aules de Tercera Edat, la titularitat de la qual fora ostentada "per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, o per altres entitats públiques o privades amb les quals se subscriba l'oportú Conveni de col·laboració".

Temps després d'aquesta nova regulació, en aplicació de la mateixa que ja estableix la creació de la Federació Valenciana d'Aules de 3a Edat (FEVATED) i fruit d'un ampli acord entre els representants de les entitats gestores de les Aules, després d'un dilatat procés, es consensuen els estatuts de la FEVATED, sent publicats per Ordre de la Conselleria de Cultura de 10 de juny de 1994 el dia 30 de juny del mateix any.

La seua naturalesa consisteix a ser l'organisme aglutinador de totes les Aules de la Comunitat Valenciana va ser facilite la connexió entre les Aules i la representació del seu conjunt en Confederacions i organismes públics i privats. Finalment, en 1999 es va posar en marxa d'una manera definitiva, sent en aquests moments un instrument de coordinació i assessorament molt útil per a les nostres aules.

Els fins de FEVATED són:

- a) Agrupar les Aules de Tercera Edat pròpies i col·laboradores de la Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana i assegurar uns mitjans de coordinació, informació i unió entre elles.
- b) Assessorar-les i donar-los tota l'ajuda tècnica necessària.
- c) Poder representar-les davant els organismes municipals, intermunicipals, comarcals, provincials, autonòmics, estatals, europeus i altres

- internacionals, així com davant les federacions i confederacions de les quals FEVATED decidisca formar part i les entitats privades que es determinen.
- d) Participar en els estudis sobre la promoció cultural de les persones majors que es consideren necessaris, i realitzar estudis propis sobre aquest tema.
  - e) Promoure la creació i difusió d'iniciatives cíviques o públiques que vagen dirigides a millorar les condicions d'accés del col·lectiu de les persones majors a la vida cultural i als avanços en totes les branques del saber.

Des de la seua posada real en marxa en 1999 la FEVATED ha treballat intensament pel desenvolupament de les Aules de la Tercera Edat en la comunitat valenciana des de diversos fronts, tenint molt present els seus objectius fonamentals.

Entenem la cultura com un procés global que abasta la vida de l'home en tota la seua extensió. Una de les seues funcions serà la capacitació de l'home per a satisfer els seus múltiples i variades aspiracions.

La cultura com un aspecte fonamental de la nostra vida social és una tasca que s'inclou en el procés polític global i en el si de la comunitat organitzada. Per això, la cultura no ha de ser una tasca passiva, sinó un factor decisiu de canvi.

Per part seua, l'acció cultural amb la tercera edat s'inscriu en el marc dels drets humans, entre els quals està el dret a la cultura. Això suposa que la societat i els poders públics han d'oferir una igualtat objectiva 'oportunitats culturals a tots els sectors de la població. Perquè la cultura hui no es pot donar per suposada, com en temps passats. És tan dinàmica i canviant com la societat que ens ha tocat viure.

Per això diem que l'animació cultural és un procés permanent d'informació, formació, anàlisi i superació de la pròpia realitat. Imaginar, comparar i reflexionar és un dels seus efectes, que fomenta ments obertes, crítiques i lliures. En el fons, és el cultiu de la profunda capacitat de ser persona, protagonista i creadora.

L'animació cultural amb la tercera edat, en definitiva, és el procés d'un grup que parteix de la seua realitat concreta per a viure individual i comunitàriament la reflexió de la seua acció, possibilitant sempre un horitzó creador on poder expressar la seua experiència a través de la cultura. És a dir, s'inaugura una relació dinàmica i crítica davant el món, mitjançant la qual comprenem millor, coneixem amb profunditat, sentim amb passió i transformem la societat.

La cultura serà, per tant, un procés d'acció permanent. Tots, individual i comunitàriament, estem cridats a continuar progressant en la dinàmica de la cultura, perquè, a través d'ella, sempre podrem potenciar-nos per a:

- augmentar el saber;
- cultivar els sentits;
- trobar la significació del nou;
- enriquir-nos amb el diàleg i la confrontació;
- fomentar la creativitat que manifeste la nostra vitalitat.

En definitiva, la cultura serà el taller que possibilita el desenvolupament de la capacitat creadora de la persona, i l'animació cultural, un instrument per a consolidar-la.

Aquesta tasca té el seu camp d'acció també en la tercera edat, perquè envellir no ha de significar necessàriament declivi o pèrdua de facultats i funcions. No és el nombre d'anys el que determina el comportament i les vivències de la vellesa, sinó que és una multiplicitat de factors la que influeix decisivament en el procés de l'envelliment.

L'envelliment actiu consisteix a gaudir del temps d'oci amb propostes plaents i diverses. Hui dia encara no s'ofereixen suficients opcions per a cobrir aqueix espai de vida i es dona l'esquena a la realitat d'un col·lectiu ampli i heterogeni amb diferents necessitats oferint un ventall d'activitats escàs, estandarditzat i desfasat. Amb una esperança de vida pròxima als 77 anys, queda molt temps després de la jubilació per a gaudir.

Encara que cada vegada són més les alternatives disponibles per a la tercera edat a València, les opcions que proposa l'Ajuntament s'acosten més a cobrir necessitats socials i assistencials que culturals i formatives. I no totes les persones majors es conformen amb jugar a dominó, ballar o eixir de viatge.

Si tots acceptem que l'educació és un procés continu que implica la possibilitat d'aprofitar les nostres potencialitats per a entendre millor la realitat que ens envolta, perquè ens obstinem a deixar fora a un col·lectiu tan ampli, simplement per la seua edat.

La cultura és un dret i els nostres majors han d'exercir aqueix dret decidint de quina manera volen cobrir el seu temps d'oci. Això implica ser capaços de respondre com a societat a aqueixes necessitats oferint un ampli ventall d'opcions, no sols físiques i manuals, sinó també formatives i culturals. L'accés a programes

formatius persegueix promoure la reflexió i la curiositat pel saber per a adaptar-nos a la realitat canviant i veloç que ens envolta; ens permet mantindre'ns actius intel·lectualment; proporciona satisfacció personal i confiança en un mateix; facilita les relacions socials i permet una major acostament als joves en compartir els seus continguts formatius i els seus espais de reflexió, facilitant l'intercanvi de sabers i inquietuds: parlem i sabem del mateix.

Des d'aquesta perspectiva, les aules es presenten com un multiforme servei cultural preponderantment per a les persones majors de cinquanta-cinc anys, assumint la intergeneracionalidad com una de les seues principals línies estratègiques, amb una resposta específica a les seues demandes culturals, el seu desig de saber i a la seua voluntat d'estar al dia.

Les aules seran llocs de trobada, de diàleg, de participació, on la tercera edat organitze el seu temps lliure a través d'activitats culturals, amplie i enriqueisca les seues relacions interpersonals, participe en l'animació, gestió i promoció de la seua cultura.

El projecte d'Aules s'emmarca dins d'una filosofia de formació permanent, que ha de ser present en totes les etapes de la vida de les persones. Des d'aquesta perspectiva, pot considerar-se com a resposta al desig de facilitar una àmplia gamma de possibilitats educatives i com la preocupació per promoure iniciatives culturals que faciliten la realització del principi d'igualtat d'oportunitats expressat en la Llei General d'Educació de 1970.

Les aules de tercera edat són, per tant, centres socioculturals especialitzats, que actuen en una doble vessant:

Cultural

- promovent l'accés i la participació en els béns culturals d'aquelles persones que no han pogut gaudir plenament d'aquest patrimoni cultural;
- elevant el seu nivell de salut física, mental i social, desenvolupant activitats específiques;
- generant capacitat individual i comunitàriament per a viure el temps lliure en la dimensió d'un oci més creatiu.

Social

- possibilitar a la tercera edat la integració individual en grups i els grups en la societat;
- induir i potenciar el seu protagonisme i la seua participació en la tasca social;
- fomentar activitats específiques al servei de la col·lectivitat;
- col·laborar amb institucions i centres d'estudi que estiguen investigant sobre la tercera edat.

Els programes de les Aules s'estructuren sobre la base de les àrees que a continuació s'expressen:

- Àrea de desenvolupament de les humanitats
- Àrea de la creativitat
- Àrea de desenvolupament físic-psíquic